

JEG VIL SELV BESTEMME

19/12-1967

TEMPOET

Huset er stort og hvidt. Haven og skoven bagved ligger hen i brune og gyldne efterårsfarver. Indenfor er der højt til loftet og varme farver. Kjolerne hænger på stativer langs den ene væg, og det store rum, hvor Line Tarp arbejder, domineres af et stort arbejdsbord.

I dette værelse skabes særprægede kjoler med et tryk, der helt er Line Tarps eget. Planter, hentet i naturen og presset, er hendes vigtigste middel i arbejdet med stofferne, der af en dygtig designer omsættes til spændende kjoler, der i løbet af det sidste år er blevet et godt salgsobjekt i kunstboder landet over.

Line Tarp, der bor i Hadssten, har i de sidste fem år arbejdet med stoftryk, som hun har fået så stor succes på. Hendes baggrund er et 13 måneders aftenskolekursus i stoftryk og en enestående formiddelse for udnyttelsen af dette håndværk.

Ikke nok for mig

Jeg mærkede hurtigt, at tryk med blot ikke var meget for mig, siger Line Tarp, det var for nært blot at smøre farve på en klud og trykke det på stoffet. Derfor var der så mange muligheder i naturen — og det viste sig, at holde sig, smiler Line Tarp.

Selve trykket er Line Tarps færdighedsøvelse. Helt arbejds udfald er for en stor del afhængig af om planterne er presset helt rigtigt.

— Det er ofte svært at finde frem til hvor meget den enkelte plante skal presses, forklarer hun. Nogle indeholder mere saft end

andre, og må ofte presses flere gange. — Presses de for meget, smuldrer de og kan være vanskelige at arbejde med.

Ny facon, der gør det lettere

De fleste af kjolerne har trykt mønster ned foran, samt på ærmerne.

— Det er svært at trykke på forbredden til en kjole, når man kun må ramme det midterste parti, forklarer Line Tarp. Det er såmænd let nok at trykke. Vanskelighederne opstår først, når man skal fjerne planterne. Taber man det mindste lille blad, er det ødelagt. — Derfor har jeg den sidste tid fundet på en ny facon, der gør arbejdet lettere. Heri forbredden er indsat, hvorefter væren ræk at ramme andre dele af kjolen med farven af forsen.

Stor efterspørgsel

Fru Line Tarp har i det sidste år haft en meget stor efterspørgsel til kunstboder landet over. Det har været en fantastisk så god, at fru Tarp har fået at indskranker det til 1968.

— Jeg har været så glad, at jeg selv bliver helt mæt med roben. Og jeg vil også gerne have til tal andre ting. Derfor vil jeg nu til at lægge min forretningsform om, så jeg selv sælger til private og enkelte kunstboder. — Så kan jeg selv bestemme tempoet.

Når man sælger til forretnings, er man næsten nødt til at være et halvt år forud hele tiden, hvis man skal tilfredsstille boder-

nes krav. Det er trættende i længden.

— Det er mig en stor hjælp, at jeg har en så glæmrende direktør, der syrer alt for mig. Hvis jeg forklarer hende en idé, jeg har fået, er hun straks med. Hun er faktisk en kunstner. — Samtidig ved jeg, at hver enkelt ting, der udgår fra hendes systue, er helt i orden. Pasformen er meget fin, og det er nødvendigt, når man sælger til kunstboder. Folk skal lige kunne krybe i det — de små boder kan ikke rette kjoler til.

Mislukkede efterligninger

Mange har beundret Line Tarps tryk, og adskillige kendte stoftrykkere har også forsøgt at efterligne hendes teknik. Det er bare aldrig blevet vellykket.

— De er kommet helt forvirret, fortæller Line Tarp, og har sagt: — Nu har jeg edelagt en hel rulle stof — jeg kan ikke finde ud af det.

Og fru Tarp giver ikke hemmeligheden fra sig. Hun har gennem meget lang tid eksperimentert sig frem til de rette arbejdsmetoder, som helt er hendes egne.

Tegner og maler sælger selv

Jeg har altid beskæftiget mig meget med at tegne og male, fortæller fru Tarp, så det var kun en naturlig fortsættelse, at jeg tog fat på stoftryk. På væggene i atelieret hænger flere malerier, hvor fru Tarp selv er kunstneren. — Hun har udstillet dem sammen med trykte duge, og flere af dem blev solgt.

— Duge beskæftiger jeg mig ikke med mere, kun på bestilling. Folk regner med, at de kan få en dug til 25 kr., men det går altså ikke, hvis den skal være ordentlig.

Fru Tarp sælger ofte sine kjoler — med varemærket Atelier Liné — direkte fra sit hus i Hadssten, og ofte præsenterer den 17-årige datter Elisabeth kjolerne for kunderne. Hun har mannequinduende og -skikkelse, så det kunne ikke være mere heldigt.

— Selvom jeg ikke bor i en stor by, er det forbavsende mange, der finder vej til mit atelier, fortæller fru Tarp. Jeg kan godt lide selv

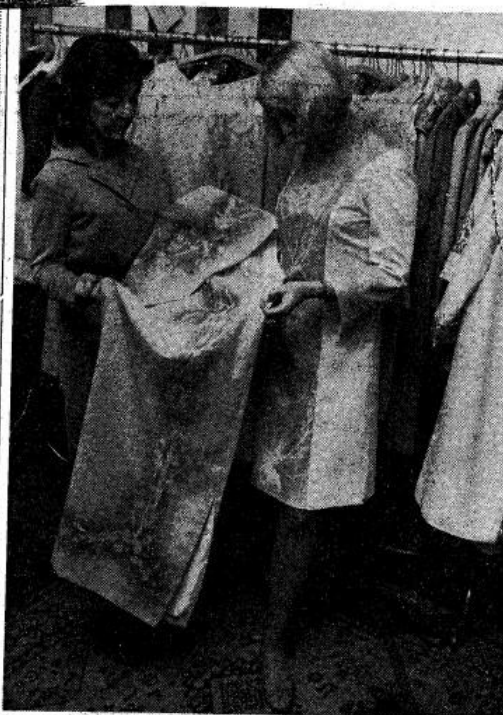
Fru Line Tarp prøver en af modellerne på datteren. El
 at sælge kjolerne og se, at de
 virkelig passer til den dame, der
 køber den.

Flere af kjolerne har en til-
 hørende frakke med samme møn-
 ster som kjolerne. Det har vist
 sig at blive en succes — mange
 vil gerne have en elegant aften-
 frakke til kjolen.

Blader

☆ Møntsaml

- Gode herre, vil
 barne Dem over en fa
- Hvad bestiller
 min gode mand?
- Jeg er møntsaml

Der er også lange kjoler i kollektionen. Her ser fru Tarp og Elsebeth
 en af dem efter i sømmene.